

Mikä aivovamma? -podcast

Jakso: Kelpaanko mä? / Seksijakso

Anne: Minä olen Anne, olen 26-vuotias ja olen saanut aivovamman puukotuksen seurauksena. Entinen avopuolisoni pahoinpiteli minut neljä ja puoli vuotta sitten.

(Podcast-sarjan tunnusmusiikki ja siihen kuuluvat puheosuudet alkavat.)

Juontaja: Mikä aivovamma?

(taustalta kuuluu tunnusmusiikkia)

Henna: Pystyykö aivovamman saanut harrastamaan seksiä?

Anna: Miksi lätkässä ei esiinny aivovammoja?

Henna ja Anna: Vai esiintyykö?

Henna: Moi, minä olen Henna!

Anna: Moi, minä olen Anna!

Henna: Me olemme psykologi...

Anna: Ja elokuvantekijä...

Henna: Ja meitä kiinnostaa, millaista on elää aivovamman kanssa. Siksi me teimme tämän podcastin.

Juontaja: Mikä aivovamma?

(Tunnusmusiikki päättyy.)

Anne: Edellisen jakson kuulijat muistavatkin, että kudon parhaillaan villasukkaa tässä samalla, joten välillä kuuluu pientä kilinää. Se helpottaa keskittymistä, kun voin tehdä käsilläni jotain, niin en ala hyppimään seinille. Kutominen auttaa siis keskittymiseen, joten älkää häiriintykö. Yksi aivovammani oireista on se, että saatan puhua kaksimielisiä, rivoja, pervoja asioita. Se johtuu siitä, että suuni toimii nopeammin kuin ajattelen, enkä välttämättä tajua, että tässä seurassa vitsini ei ole kauhean korrekti. Se on vähän ikävää, sillä minusta saatetaan ajatella, että olen outo tai epäsovelias. Ja se johtuu vain aivovammastani. Yritän aina selittää, että "hei, minulla on tämä sairaus". Mutta ihmiset vain katsovat ja toteavat "niin", koska aivovamma ei sano monelle ihmiselle mitään. En minäkään tiennyt mikä aivovamma on tai miten se vaikuttaa, ennen kuin sain itse aivovamman.

(taustalta kuuluu taustamusiiikkia)

Juontaja: Aivojen vammautuminen voi vaikuttaa seksielämään monin eri tavoin riippuen siitä, miten vaikea vamma on ja missä kohtaa aivoja se vaikuttaa. Etuotsalohkon vammat vaikuttavat muun muassa persoonallisuuteen, seksivietin nousuun tai laskuun, itsekontrollin muutoksiin ja mielihyvän kokemuksiin. Päälaen vammat voivat vaikuttaa sukuelinten herkistymiseen. Hypotalamus ja mantelitumake syvemmillä aivoissa ohjaavat puolestaan

seksivietejä ja orgasmituntemuksia. Aivojen pitäisikin vammautua hyvin monesta kohtaa, että ihmisen seksuaalisuus ja kyky kokea seksuaalista viettä katoaisi täysin.

(taustalta kuuluu taustamusiikkia)

Anne: Olen itse aivovammainen ja puhun totta kai omasta seksuaalisuudestani ja siitä, miten aivovamma on vaikuttanut siihen. Mutta olen myös naistentauteihin erikoistunut sairaanhoitaja, joten minulla on jonkinlaista ammattitaitoa myös siihen asiaan. Ja jos tarve vaatii, niin en ole gynekologi, mutta voin vilkaista. (taustalta kuuluu taustamusiikkia) Sinänsä minä en tarvitse suurimmaksi osaksi fyysisesti mihinkään apua, eli kävelen ihan omin jaloin ja kätetkin käyvät ihan omillaan. Eli fyysisesti liikun ja muuta, joten en esimerkiksi tarvitse seksin harrastamiseen mitään muuta kuin sen partnerin. Eikä avustajani ole sängyn alla kertomassa, että ”älä tee noin”.

Juontaja: Avustaja alkaa nauraa täällä studion nurkassa, kun hän ei saa puhua mitään niin hän on aivan naama punaisena vaan täällä.

Anne: Lettu repeää.

(taustalta kuuluu taustamusiikkia ja naurua)

Juontaja: Hei, tänne meidän muistiinpanoihimme olikin kirjoitettu tällainen kiva avausrepliikki meille juontajille, eli: ”Anne, sinä vammauduit viisi vuotta sitten. Onko maistunut sen jälkeen?”

Anne: No, kieltämättä on.

(taustalta kuuluu kellon tikitystä ja sirkkojen sivitystä)

Juontaja: Jäätävä hiljaisuus.

Anne: Ajattelin, että kuulijat saavat vähän aikaa miettiä, että saako se munaa. Joo. Anteeksi, jatketaan. (taustalta kuuluu taustamusiikkia) Aloitetaan siitä, että aivovamma ei ole välttämättä treffimarkkinoiden huippu. Kun olen ollut Tinderissä... Wuhuu, olen Tinderistä tuttu. Kun kerron jollekin ihmiselle, että minulla on aivovamma, se ei yleensä herätä sellaista ”jes, tuon ihmisen kanssa haluaisin harrastaa seksiä maailman eniten” -reaktiota. Vaan se on sellainen asia, että...

Juontaja: Onko se vähän ”turn off”, eli negatiivinen piirre ihmisessä?

Anne: Se on vähän negatiivinen asia. Minkä toisaalta ymmärrän. Mutta siksi lähdenkin kaikkeen tällaiseen mukaan, jotta saisin ihmiset ymmärtämään vähän enemmän siitä, mikä aivovamma on. Siksi olen lähtenyt mukaan esimerkiksi tähän Aivovammaliiton Tee Kypärätempu -hankkeeseen ja haastatteluihin. Ja olen myös aina sanonut, että olen vammainen, mutta olen myös ihminen. Olen edelleen se sama Anne, vaikka en ehkä aivan täysin sama. Esimerkiksi en olisi varmaan ilman aivovammaa koskaan heittänyt siemenen kylvämiseen liittyvää vitsiä veljelleni, joka on meidän sukutilamme isäntä. Terveisiä Pekalle, jos kuuntelet tätä joskus. Eli saatan sanoa asioita, mitä ei oikeasti ehkä olisi tarkoitus sanoa. Mutta entä se, miten tämä vaikuttaa treffimarkkinoilla? Koska ihmiset eivät tiedä, mikä aivovamma on, heidän reaktionsa treffailumielessä on usein ”ei kiitos”. En ole kirjoittanut Tinder-profiiliini, että olisin vammainen. Mutta minulla on ollut profiilissani esimerkiksi lause ”TBI, jotta elämässä olisi haastetta”. TBI on lyhenne englannin kielen sanoista *traumatic brain injury*, ja tarkoittaa tapaturmaista aivovammaa. Monet ihmiset etsivät termin netistä, mutta monet eivät. Ja sitten saattaa tulla vastaan tilanteita, joissa ihmiset kysyvät työpaikastani ja vastaan heille, etten ole töissä aivovammani takia. Ihmiset reagoivat tähän kahdella tavalla. Jotkut toteavat vain ”okei”, ja keskustelu jatkuu, mutta joidenkin reaktio on negatiivinen ja keskustelu jää siihen. On kuitenkin myös niitä ihmisiä, joiden kanssa homma on jatkunut pidemmälle aina seurusteluun asti. Olen seurustellut useamman kerran tässä puukotukseni ja nykyhetken välissä. Joillekin aivovamma on todella iso kynnyks, mutta on myös niitä ihmisiä, jotka eivät välitä asiasta. Ymmärrän kyllä, jos asia häiritsee, sillä vieras asia on aina vieras asia. Ihmiset miettivät aina sitä, miten aivovamma käytännössä vaikuttaa elämään. Minäkin kerron esimerkiksi aina hyvin nopeasti, että minulla on henkilökohtainen avustaja. Silloin monet saattavat luulla, että olen tyhmä ja että en käy aina täysillä. No, en ehkä aina käykään, mutta suurimmaksi osaksi pystyn toimimaan aivan kuten normaali ihminen. Monet luulevat, että minun olisi hyvin vaikea alkaa seurustelemaan, tai että en haluaisi olla tekemisissä miesten kanssa. Asia ei kuitenkaan ole aivan niin. Todella usein tulee vastaan sitä, että ihmiset olettavat paljon asioita minuun liittyen. Minua surettaa välillä, että ihmisillä on niin paljon ennakkoluuloja monesta asiasta, myös aivovammasta. Tai vaikka siitä, että voinko minä harrastaa seksiä.

Juontaja: Voitko sinä harrastaa seksiä?

Anne: Voin. Onneksi. (taustalta kuuluu Annen naurua) Tietysti se, millainen aivovamma on tai millä aivojen alueella se on, vaikuttaa siihen, miten ihminen pystyy tekemään asioita. Tai pystyykö ollenkaan. Itse olen onneksi päässyt siinä mielessä vähällä, että voin suurimmaksi osaksi tehdä kaikkea mitä haluan. Myös seksin saralla.

(taustalta kuuluu taustamusiikkia)

Juontaja: Kun ihminen vammautuu, voi se olla niin suuri muutos, että halut katoavat hetkeksi kokonaan. Kriisitilanteen ja stressin vuoksi pelkästään kosketus, hyväily ja silitys

ovat keinoja herätellä aivojen mielihyvakeskuksia tuottamaan samoja kemikaaleja, eli oksitosiinia, dopamiinia ja endorfiineja, joita myös seksin harrastaminen aivoissa synnyttää.

(taustalta kuuluu taustamusiikkia)

Anne: Kun ihminen yhtäkkiä haluaakin aiemman tavallisen määrän sijaan paljon enemmän seksiä, jopa kymmenen kertaa päivässä, on se suuri muutos sekä kyseiselle ihmiselle itselleen että hänen parisuhteelleen. Se vaatii sopeutumista. Mutta on myös niitä ihmisiä, jotka eivät aiovamman jälkeen yksinkertaisesti pysty harrastamaan seksiä. Esimerkiksi miehelle voi tulla erektiohäiriöitä, jolloin hänellä ei vaan yksinkertaisesti seiso. Aiovamma on totta kai myös itselläni vaikuttanut siihen, että mietin, että kelpaanko minä. Ja monesti on ollutkin sellainen tilanne, etten ole välttämättä kelvannut, tai että muut ihmiset eivät halua aiovammaista henkilöä kumppaniksi. Mutta se on sitten heidän menetyksensä. Totta kai sitä tulee mietittyä, että olenko haluttava. Katselen omia arpiani ja mietin, että näytänkö minä ihmisten mielestä viehättävältä. Olenko minä viehättävä sellaisena kuin olen? Koska olen vammaisen. Vaikka olen ihminen, olen myös vammaisen. Monet aiovammaiset, joiden kanssa olen puhunut asiasta, sanovat usein näin: aiovamman myötä ei ole enää vain ”minä ja sinä”, vaan on ”minä, sinä ja aiovamma”. Aiovamma on minullekin tuonut väsyvyyttä. Siihen liittyy myös sellainen asia, että miten sanot kumppanille, että kyse ei ole hänestä. Tai miten tuot ilmi sen, että haluaisit haluta, mutta juuri nyt et vaan jaksa. Tai sen, että on huono päivä ja kaikki kiukuttaa sen takia. Ja sitten kumppani reagoikin sanomalla, että ”sinä olet aivan todella raskas”. Ymmärrän, että se vaikuttaa seksuaalisuuteen ja seksiin, jos ei aina pysty. Seksi on muutakin kuin sitä, että laitetaan lisääntymiselimet yhteen ja lauetaan, ja mennään sen jälkeen suihkuun. Jos aiovamman takia et jaksa huolehtia parisuhteesta, niin totta kai se vaikuttaa myös seksielämään. Minua harmittaa, etten ole pystynyt antamaan kaikkea parisuhteissa juuri siitä syystä, että on ollut ongelmia aiovamman kanssa. Seksi on muutakin kuin yhdyntää. Seksi erottaa parisuhteen muista ihmissuhteista, ellei nyt puhuta polyamorisista suhteista. Minun puolestani ihmiset saavat tehdä mitä haluavat omissa parisuhteissaan, mutta itselleni parisuhde on se, missä todennäköisesti harrastetaan seksiä. Ja en harrasta sitä muiden kanssa. Mutta seksiin kuuluu muutakin kuin se, että ollaan sängyssä ja suoritetaan akti. Jos ihminen huomioi minua parisuhteessa muutenkin kuin vaan sängyssä, niin se totta kai lisää myös seksuaalisia haluja. Seksin suhteen on tärkeää, että tuntee itsensä ja tietää mistä itse seksissä pitää. Itse olen myös sellainen, että jos en ole täysin innoissani mukana seksissä tai esimerkiksi mietin vain arkisia asioita, en varmaan saisi orgasmia. Niissä tilanteissa myös jossain vaiheessa itsekin tajuaa, että eihän tämä nyt toimi ja että on parempi lopettaa. Kun joutuu pyytämään kumppania lopettamaan, tulee itsellekin huono olo. Silloin miettii, että haluaakohan toinen minua enää ikinä, jos nyt sanon ”ei”. Esimerkiksi siinä parisuhteessani, jossa minua puukotettiin, meillä oli entisen kumppanini kanssa ongelmia tämän asian suhteen. Jos hän toivoi seksiä ja minä en suostunut, hän toi ilmi sen, että minä olen syyppää tai ongelma, ja että minä tein väärin kieltäytyessäni seksistä. Se on vaikuttanut siinä mielessä

seksuaalisuuteeni, etten ehkä aina osaa pitää omista rajoistani kiinni. Totta kai on kivaa olla haluttu. Sivuan nyt hieman aihetta, mutta loukkasin polveni reilu vuosi sitten. Sen jälkeen alkoi myös tämä maailmanlaajuinen koronapandemiatilanne ja en pystynyt liikkumaan, joten minä lihoin. Se vaikutti myös omalta osaltaan siihen, etten kokenut oloani erityisen seksikkääksi tai haluttavaksi. Kysyin myös kumppaniltani, että olenko lihunut, ja hän vastasi suoraan "olet". Silloin mietin, että olenko minä nyt haluttava. Olenko haluttava aivovammankaan takia? Olenko missään mielessä enää haluttava? (taustalta kuuluu taustamusiikkia) Olisi ihanaa, jos ei tarvitsisi ajatella sitä, että kelpaanko minä. Jos voisi vain todeta, että "totta kai minä kelpaan, olen juuri hyvä tällaisena". Mutta tiedän aivovamman olevan sellainen asia, jonka vuoksi en välttämättä ole täydellinen tai erityisen hyvä. Joten tietysti se vaikuttaa myös siihen, miten koen itseni, tai sen, että olenko minä oikeasti haluttava jonkun mielestä. Nytkin kun puhun tässä, alan myös miettimään sitä, millä tavalla puhun muista ihmisistä. En esimerkiksi halua alkaa puhumaan entisistä kumppaneistani negatiiviseen tyyliin tai haukkumaan heitä. En halua sanoa mitään sellaista, kuten "hei sinä Heikki, joka olit syntynyt vuonna X. Olit muuten aivan surkea sängyssä!". Eihän kukaan halua kuulla tuollaista! Ja välihuomautuksena, en siis ole koskaan ollut kenenkään Heikin kanssa sängyssä. Ainakaan tietääkseni, tai muistaakseni. Eli väliä on sekä sillä, mitä ajattelee itsestään, mutta myös sillä, mitä ajattelee muista. (taustalta kuuluu taustamusiikkia) Mutta seksin suhteen siis aina ei vain onnistu. Aina ei huvita ja aina ei kiinnosta. Minäkin olen kokeillut mielialalääkettä, joka vaikutti sillä tavalla, ettei minulla ollut ollenkaan seksuaalisia haluja. Se on hyvin yleinen kyseisen lääkkeen haittavaikutus, eikä pelkästään minun kokemukseni. On tärkeää, että kokee olevansa hyvä sellaisena kuin on. Voin myös todeta itselleni, että minun ei tarvitse suostua sellaiseen asiaan, josta en pidä. Tiedän, että voin sanoa "ei". Jos toinen ihminen ei kestä sitä, että kieltäydyn, hän ei ole minua varten. Minusta ei siis tullut sellaista "panopupua", joka harrastaa seksiä kymmenen kertaa päivässä. Mutta ei minusta myöskään tullut sellaista ihmistä, jolle kerran vuodessa on liikaa. Jos näistä toinen täytyisi valita, niin koen siirtyneeni pikkuisen sinne aktiivisempaan suuntaan. Ymmärrän, että tällaisen kokemani parisuhdeväkivallan jälkeen voisi olla sellainen olo, ettei halua enää ikinä miestä elämäänsä. Minulle ei kuitenkaan käynyt niin. Monet ihmettelevätkin sitä, että pystynkö oikeasti vielä luottamaan miehiin. Mutta jokainen mies ei ole samanlainen kuin entinen kumppanini. Olen kuitenkin myös sitä mieltä, että jos joku mies minua joskus löisi, niin eroaisin hänestä saman tien. Toinen asia, mitä en suhteessa kestä, on herätykset. Minä nukun paljon, ja tuon aina suhteessa heti esille, että minua ei pidä herättää. Ellei asunto ole tulessa, niin en halua, että minut herätetään kesken unien.

(taustalta kuuluu taustamusiikkia)

Juontaja: Aivojen vammautuminen johtaa harvoin seksuaalisuuden katoamiseen tai impotenssiin. Vammautumiseen liittyy usein alakuloisuus ja suuri väsyvyys. Ne vaikuttavat seksuaalisuuteen, mutta eivät poista ihmisen kykyä harrastaa seksiä. Vammautunut henkilö on seksuaalinen olento siinä missä kuka tahansa muukin.

(taustalta kuuluu taustamusiikkia)

Anne: Ymmärrän, että aivovammainen kumppani ei ole kaikista helpoin. Minulla ei ole ollut tilannetta, jossa olisin ollut seurustelusuhhteessa saman ihmisen kanssa sekä ennen aivovammaa että sen jälkeen. Aivovamman jälkeen olleissa seurustelusuhhteissani kumppanini eivät ole siis tienneet sitä, millainen olen ollut ennen. Siitä on siinä mielessä etua sekä heille että minulle, koska minun ei tarvitse miettiä sitä, miten kumppani tuntee minut erilaisena tai että ymmärtääkö hän muutokseni. Olenkin miettinyt, että haluaako kumppanini minut oikeasti kaikkien näiden puolien kanssa, mitä minulla on tarjota. Koska minua ei saa ilman aivovammaa.

Juontaja: Mutta ilmeisesti hän haluaa?

Anne: Toistaiseksi.

(taustalta kuuluu taustamusiikkia)

Anne: Aivovamma ei tarkoita sitä, että ihminen on esimerkiksi impotentti tai aseksuaali. Mutta se myös voi tarkoittaa sitä. Jokainen ihminen on erilainen ja jokainen aivovamma on erilainen. Minä liikun omin jaloin, mutta on myös sellaisia ihmisiä, jotka voivat tarvita vaikkapa seksiin apuvälineitä. Enkä tarkoita apuvälineillä pelkästään seksileluja. On ihmisiä, joilla voi olla liikkumisen kanssa rajoitteita, jolloin heillä voi olla käytössään seksirobotteja. En ole ihan varma, miksi niitä kutsutaan. Mutta ne toimivat niin, että ihminen avustetaan sellaiseen laitteeseen, joka sitten auttaa häntä liikkumaan esimerkiksi tietyissä seksiasennoissa. Se, että ihmisellä on vamma, ei tarkoita sitä, ettei hän pysty harrastamaan seksiä millään tavalla. Tilanteet myös voivat muuttua. En minäkään voi luvata, etten koskaan enää löisi päätäni, tai ettei minulle tapahtuisi mitään sellaista, joka estäisi seksin harrastamisen. Voi olla, että minun seksin harrastamiseni loppuu jossain vaiheessa, jos tapahtuu jotain. Tai saatan muuttua vihannekseksi. Silloin on toivottavaa, ettei kukaan harrasta kanssani seksiä siellä sairaalan sängyssä.

(taustalta kuuluu taustamusiikkia)

Anne: On paljon repertuaaria siinä, että ihminen on täysin terve ja seksin harrastaminen onnistuu. Ja sitten on se vaihtoehto toisessa päässä, että henkilö on täysin neliraajahalvaantunut eikä hänellä ole minkäänlaista toimintaa. On myös olemassa niitä ihmisiä, jotka tarjoavat apua, jos et pysty yksin harrastamaan seksiä. En tarkoita mitään maksettua seksiä, vaan sitä, että joku ihminen auttaa sinua itseäsi harrastamaan seksiä. Jos haluat esimerkiksi harrastaa itsetyydytystä, voi avustaja liikuttaa sinun kättäsi niin, että sinä itse itsetyydytät itseäsi. Tai jos sinulla on puoliso, jonka kanssa haluat harrastaa seksiä,

muttet pysty. Voi olla myös niin, että kumpikin parisuhteen osapuolista tarvitsee avustettua seksiä. Avustettu seksi on aivan eri asia kuin seksityön teko. Ihmiset eivät välillä ymmärrä sitä eroa. Vammaisuus ei tarkoita sitä, että sinä et voi harrastaa seksiä tai että sinä et voisi olla seksuaalinen olento. Minulla on ollut seksikumppaneita. Monikossa. Ja se ei tarkoita, että olisin huora. Muistan, kuinka minulla on tullut Tinder-sovelluksessa vastaan mies, joka kysyi, että haluaisinko olla numero x. Puhuttiin kolminumeroisesta luvusta. Minä ihmettelin, että mistä asiassa oli kysymys, ja mies kertoi, että tarkoitti seksikumppaneidensa lukumäärää. Totesin, että ”kiitos, ei”. Lähtökohtaisesti ajatellaan, että miehellä saa olla paljon seksikumppaneita. Tämä näkyy esimerkiksi silloin, kun mennään kysymään Jodel-sovelluksessa, että kumpi on parempi: se, että miehellä on enemmän seksikumppaneita vai se, että naisella on enemmän seksikumppaneita. Mies on ”kova jätkä” ja omasta mielestään varmasti hyvä harrastamaan seksiä, jos hänellä on paljon seksikumppaneita. Mutta jos naisella on saman verran seksikumppaneita, ajatellaan hänen olevan lortto. Olen nähnyt keskusteluja tästä aiheesta, ja siellä aina joku tulee ja sanoo: ”Avain on hyvä, jos se käy moneen lukkoon. Mutta lukko on huono, jos se aukeaa kaikilla avaimilla.” (taustalta kuuluu taustamusiikkia) Sata vuotta sitten ajateltiin vielä niin, että jos ihminen oli raiskattu, hän ei enää kelvannut. Silloin on puhuttu, että naisen tulee olla neitsyt mennessään naimisiin. Jos on harrastanut seksiä esiaviollisesti, on täytynyt kiirehtiä naimisiin pakolla sen vuoksi, ettei jäisi kiinni. Minusta on hauskaa, että kun kumppanini on meillä se, joka aina tiskaa, niin voin sanoa hänen olevan sitten pillun ja tiskialtaan välissä.

(taustalta kuuluu naurua)

Anne: Olettamuksia tulee hirveän usein joka puolelta. Moneen asiaan liittyen, kuten aivovammaan ja masennukseen. Ihmiset olettavat välillä vähän turhankin helposti asioita. Minua surettaa välillä aika paljonkin se, että ihmiset unohtavat, että kaikki ovat yksilöitä. Aivovammaisetkin ovat yksilöitä, ja monet sairaudet vaikuttavat yksilöllisesti. Eli siis toisin sanottuna: kuulijat, muistakaa, että olen vain aivovammaisen. Ja tämä ”seksijakso” vaikuttaa siihen, että puhun vähän pervoja asioita. En puhu aivan joka paikassa pervoja. Yksi syy myös siihen, miksi en ole missään töissä, on se, että voisin pitää kieleni kurissa.

(taustalta kuuluu naurua ja taustamusiikkia)

Anne: Aivovammaisten parissa seksuaalisuudesta puhuminen on jotenkin tabu. Se on kuitenkin sellainen aihe, josta monet haluavat puhua ja haluavat tietää.

Juontaja: Miksi se on tabu?

Anne: Koska eiväthän vammaiset voi harrastaa seksiä. Aina ei pidä kertoa äidille kaikkea.

(taustalta kuuluu taustamusiikkia)

Juontaja: Mikä on sinun lempiseksiasentosi?

Anne: "Doggystyle", ilman koiraa. Eli takaapäin. Koira laitetaan makuuhuoneesta pois seksin ajaksi. Yleensä. Se kyllä varmaan haluaisi mukaan nuolemaan jalkoja, tai varpaita ainakin.

Juontaja: Olisiko se sitten siinä?

(taustalta kuuluu naurua ja taustamusiikkia)

Juontaja: Tämä oli Mikä aivovamma? -podcast, jonka sinulle tarjosi Aivovammaliiton Kypärätemppe-hanke ja Artlab.

(taustalta kuuluu naurua ja taustamusiikkia)

Anne: (Anne kertoo vitsin, joka ei kuulu kunnolla) Äiti ei kuuntele tätä.

Juontaja: Tuo on aika hyvä.

Anne: Minä olen aika hyvä.

(taustalta kuuluu naurua)

Juontaja: Ai että!

Anne: Kyllä... Siis huumorihan on erittäin mustaa, ja sitä on paljon. Sieluni on musta. Minä käyn pelaamassa lentopalloa seurakunnan vuorolla, ja siellä on todella kiva aina heittää tällaisia vitsejä. Mutta sitten kun pappi on siellä yleensä paikalla, niin ajattelen itsekseni "yritä hillitä, yritä hillitä..."

(taustalta kuuluu pamahdus ja rikkoutuvan lasin ääni)